

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 9. Kwietnia V. S. ROKU 1810.

S. PETERZBURG V. S. d. 30 marca. Wnocy z dnia 24 na 25 Imperatorowa Marya Teodorówna i W. X. Anna Pawłowna powróciły w dobrym zdrowiu z Tweru do Gieczyny. W święto Zwiastowania N. P. Maryi J. J. Mość wysłuchawszy liturgii udał się także do Gieczyny, z kąd tegoż wieczora przyjechał do stolicy — Na miejsce Xcia Mondragone, byłego posła neapolitańskiego u naszego dworu, przybędzie tu Xże Torella — Dnia 24 wyszły z kąd 2 rotty pierwszego pułku pionierów mając przyłączyć się do 5tej i 14 dywizyi rozłożonych w Inflantach i Kurlandyi; gdyż rotty pionierskie tych dywizyi zostały w Sweaborgu dla dokończenia robot koło tej twierdzy.

Temi dniami odebrano tu wiadomość od wojska naszego w Multanach. GL. Graf Kamiński 1, dowiedziawszy się o wzroście sił nieprzyjacielskich w okolicach Mangalii Bazar-dzika i Kawarny, postanowił wysłać w tę stronę wojska lekkie dla rozpoznania Turków i dostania języka: skutecznieniem tej obiażdżki zdał na GM. Denisowa poruczać iemu 4 pułki Kozackie i 2 tegoż wojska komendy. Dnia więc 8 marca GM. Denisow, przeszedłszy pod Karasem za wał Traiana, wysłał dwa podjazdy w 2 różne strony, a sam posunął się ku Mangalii: na 30 wiorst przed tym miastem postrzegł kupy wojsk tureckich 2000 blisko ludzi mające; uderzył na nie ze zwyczajnem żołnierzowi rossyjskiemu męstwem, i wnet rozproszył te kupy. W tej rozprawie wzięto 167 jeńców, wyborney jazdy tureckiej; w liczbie tej znajduje się 4 urzędników, 4 bulukbaszów, 5 bayraktarów, 158 bulgarów: nadto zdobyto wiele bydła i koni. Z naszej strony niema więcej ranionych nad 6, ani poległo więcej nad 3 kozaków. Tak spełniwszy GM. Denisow rozkazy sobie dane, zebrał rozesłane podjazdy i szczęśliwie powrócił do Girsowy — Pod Artykułem z Paryża d. 25 gazeta Zuschauer następną daie wiadomość. Rozgłoszone wieści w zagranicznych dziennikach o Turcyi niezasługują na żadną wiarę; podług ostatnich listów z Konstantynopola główna kwatera wojska tureckiego jest ciągle w Szumli mieście Romelii o 25 mil od prawego brzegu Dunaju; równie odgłos o chorobie W. Wezyra Jussuf baszy niema żadney pewności.

Odebrane listy z Rossyi, piszą w Altonie d. 19 marca n. s. okazują że i tam, a szczególnie w Petersburgu i Moskwie, zjawiała się wielka liczba fałszywych proroków, przepowiadających zagraniczne i wewnętrzne na lądzie

niepokoje i wojny. Europa, wyrażając oni, zajmie się okropnym pożarem, i na długo nie-ugaszonym, a nakoniec obróci się w Chaos. Handel morza bałtyckiego do rozsiewania takich wieści, dążących na umniejszenie ceny pieniędzy, i na podniesienie szacunku przymierza z Anglią, skłania wszystkich tych, którzy tym przemysłem bawiąc się, znajdują się pod żelaznym berłem mocarstwa kupieckiego. Wypadki dotychczasowe, w obliczu całego świata zaszły, już nayjaśniej pokazały, iakiey wiary godne są podobne baśnie, iakie pożytki spływały na Europejskie narody z sojuszów z Brytanią W. i z iey opóźnianych zawsze posilków, oraz z iakiego źródła płyną pomienione brednie. Zadne z tych przepowiedzeń nieziściło się; owszem wiele przeciwnych zdarzyło się wypadków. Teraz naybarzciej szczęśliwy związek Francyi i Austryi, a przez to samo i Rossyi, ugruntowany na przyjaźni nayszczerszey, zupełnie zapewnia ladowi europejskiemu nadzieję długiey spokojności i szczęścia. Sami tylko nieprzyjaciele będą ofiarą buntów i rozruchów, iakie oni wzniecać usiłują, wszelkie oraz klęski, iakie rozszerzyć starają się, spadną na ich głowy!

PARYŻ d. 26 marca. (Z Hambur Zusch) Imperator Napoleon, Hieronim Król westfalski, Joachim Król neap, Eugeniusz Vice-król włoski, i Królowe ich małżonki iakoteż królowa holl: W. X. Borghese, i Wielkie Xiężne Paulina oraz Eliza, W. Xże Wirtzbur-ski Ferdynand, Xże Nassau wyjechali z tej stolicy do zamku Imperatorskiego Compiègne. Dawniey pałac rezydencya Monarsza, teraz dosyć obszerne to miasto leży w pięknym położeniu nad rzeką Oise o mil 9 od Paryża, blisko lasu na 29 t. morgów obszernego. Za dworem pospieszyli do tegoż zamku Minister spraw zagranicznych Xże Champagny, Sekretarz stanu Maret Xże Bassano, Marszałek pałacowy Duroc Xże Fryulu, Architekt Imperatorski Berthault, wielki teatr fr: 500 myśliwych, i wiele innych osob. Miasto ledwo obiać może wszystkich gości, tak barzo pomnożyła się ludność tego miesca. Tu nayprzód spotkana i przyjeta będzie Imperatorowa fr, która za 2 dni tam niechybnie spodziewana. Wiele osob znakomitych tu przyedzie na uroczystości następne; iedne z nich przyjeżdżają dla interessow publicznych, drugich ciekawość prowadzi, inni mieszkają tu będą. Wszyscy kardynałowie i generałowie zakonow wyjechali z Rzymu: pierwsi odtąd rezydować mają w Paryżu. Ludwik król holl: wyjechał do Leu, a Imperatorowa Józefa do Nawarra.

Imperatorowa Ludwika d. 24 ruszyła z wielką paradą ze Strażburga i z pospiechem iedzie do Compiegne. Po drodze wszędzie gwardya honorowa straż odprawuie, a iazda letka przeprowadza. Wszystkie miasta, kędy przeieżdza, są przyozdobione. Na granicach każdego departamentu, są bramy tryumfalne, u których wszystkie władze departamentowe spotykają i witają monarchinię. W każdym miejscu gdzie zastanawia się Imperatorowa, wczesnie przysłany od Napoleona Szambelan czeka na nią z listem własnoręcznym i nowym darem: w każdym mieście, gdzie nocuie, iest W dygnitarz dla powitania: W. Vice-elektor Taylerand X. Benewentu w Reims dopełnia tey powinności. W Compiegne na polu pod namiotami będzie pierwsze spotkanie Napoleona z Ludwiką; pierwsze też zaczną się tam festyny i wesolosci przyszłych godow; przeniesie się potem dwór do S. Cloud, a ztamtąd do Paryża.

Pisma publiczne napelnione są opisaniem przygotowania do następnych w tey stolicy uroczystości. Od przyjazdu z Compiegne na polach Elizeyskich będzie w iednym szpalerze 12 orkiestr w pewney odległości iedna od drugiej; które w czasie wiazdu Imperatora i Imperatorowey, grać będą naypierwsze sztuki naywiększych kompozytorow włoskich, francuzkich i niemieckich; na tychże polach budują wiele amfiteatrów dla tanecmistrzow na linach, dla woltżerow i kuglarzow, którzy bawić mają pospolstwo; w inney stronie robią cyrk dla trupy konney Franconi od 200 osob. Wszystkie szpalery podłużne i poprzeczne na tychże polach będą oświecone za pomocą ogniw i szkieł malowanych. Na 12 placach większych tey stolicy będzie 12 loteryi dla pospolstwa na ciągnięcie losow, kto wiele i iakiego ma dostać wina, lub iadła: za wygraniem karteczkami, w 36 wielkich szopach rozdawane będą ludowi napoie i różne produkty do iedzenia. Fontanny będą oświecone lampami różnokolorowemi. Przy rogatkach stolicy wieżdżając z pol Elizeyskich stanęła już brama tryumfalna: wysoko widzieć się daje ten napis: „Napoleonowi i Maryi Ludwice miasto Paryż“ Każda litera ma 3 stopy wielkości: z resztą ta brama ozdobiona obrazami Imperatora i Imperatorowey, herbami francuzkiemi i austryackiemi, oraz Dunay i Sekwana połączone. Pierwsze ulice i rynki, kędy parada ciągnąć będzie, szczególniej będą przyozdobione. Gmachy publiczne i prywatne pałace będą pokryte tysiącznemi ozdobami. Przygotowana illuminacya opisana bydz niemoże, gdyż tak będzie rozmaita, tak wielka, że na zebranie szczegółow długiego nader czasu i miejsca trzebaby! Instytut zatrudnia się sporządzeniem rozmaitych napisow na monumenta: na iednym Anglia będzie wystawiona wełzach otoczona przedmiotami wesolosc wydaćcami z napisem „Cieszyła się z naszej niezgody, teraz płacze z naszego poiednania“ Druga brama tryumfalna będzie w Tuilleries: tamże Imperator z Imperatorową wysoko na tronie pokaże się ludowi w ogrodzie zebranemu; a tymczasem chory muzyki zabrzmia; oświecenie tego ogrodu będzie okazalsze iak nigdy niebyło. Na szlubie w assistencyi stać będzie

par kilka tysięcy. Jubilerom dworskim rozkazano zrobić 500 tabakierek, które mają bydz rozdane przez Monarchow.

O Imperatorowey skłonnościach i szacunku dla narodu francuzkiego wiele mówią pisma publiczne. W Wiedniu, przeczytawszy w Monitorze wiadomość o zwycięztwach odniesionych w Andaluzii, spiesznie udała się do Cesarza oycy swojego z tą nowiną, oświadczając wielką radość z tego wypadku w słowach „zyskaliśmy wielkie korzyści w Hiszpanii“ Kiedy po szlubie ieden z Arcy Xiaząt austryackich, pozdrawiając Ludwikę już iako Imperatorowę fr, zapytał czy wie gdzie są ie woyska; natychmiast odpowiedziała, że „wszędzie francuzkie zastępy znaydują się. Mówią że zwyczaie fr. podobały się Monarchini. Wdzień szlubu mieć będzie płaszcz z lamy srebrney suto ozdobiony pszczołami brylantowemi. Korona także ma bydz nadzwyczajnie bogata—Imperator mianował towarzystwo macierzyństwa instytutem narodowym, i wielkiemi dobrami uposażył.

MADRYT 10 marca (z gazet Fran. Ber:) Ta Stolica sposobi się na obchod rocznicy imienin Króla Józefa Napoleona. W Sewilli Monarcha nasz wydał wiele wyrokow względem dobra kraju naszego. Obywatelom Sewilli pozwolił uformować gwardya narodową dla utrzymania spokojności i porządku: znaczne dochody z dóbr kościelnych przeznaczył na wydobyćcie starożytnego Rzymian amfiteatru: miastu, w którym urodzili się Adrian i Teodozjusz Cesarze Rzymscy, przywrócił nazwisko Italica: ustanowił gwardya honorową Sewilską na żądanie pierwszych kawalerow tamecznych. Zwiedzał Król południowe powiaty w Hiszpanii; laskawie wszędzie z mieszkańcami rozmawiał, w potrzeby wglądał, i nad klęskami wielką litość oświadczył. Zakazał żołnierzowi używać winnic do ognia; a ministrowi wewnętrznych interessow dał rozkaz dla przedsięwzięcia środków ażeby drzewo do obozu było dostarczane. Głoszą że król z Mallagi powróci do Madrytu, lub wiazd odprawi do Walencyi, która, wezwana do poddania się, umawia się o warunki kapitulacyi.

Anglicy zgromadzili znaczną potęgę na wyspę Leon i do miasta Cadix; na morzu koło Minorki Admiral Colingwood stoi z flotą od 18 okrętow pilnując flotty Tulońskiej, która zma okrętami nowemi pomnożona sposobiła się do żeglugi: w stanowisku portowém eskadra angielska pomnożoną została. W Gibraltarze przedsiębiorą nieprzyiaciele rozmaite środki na złudzenie hiszpanow, których już wielka liczba tam przeniosła się: osada tego miasta z obywatelami zniszczyła szanice obozu S. Rocha i wysadziła na powietrze wszystkie fortyfikacye. Mieszkańcy wyspy Leon niemający własney wody znosić muszą nader wielkie niewygody; anglicy dowożą z brzegow morskich; lecz nigdy niemoże bydz taka obfitość i świeżość wody, iaka dawniej była, kiedy ona z lądu do miasta płynęła. Naypóźniejsze wiadomości doniosły że obywatele niechcąc narażać się na klęski postanowili poddać się, lecz przemagający stronnicy przeszkodzili. Tymczasem czynią się przygotowania do porządnego

obleżenia miasta: przeciwnie G. Albuquerque utwierdza wszystkie stanowiska.

Odnawia się tu pogłoska że prowincye na lewym brzegu Ebro mają należeć do osobnego rządu: wszystkie teraz mają swoich udzielnych General-Gubernatorów—Miasto Ciudad Rodrigo bliżej jest ściśnione: rozłożyło się koło murów tej twierdzy 10 t. francuzów: dowodzący w środku G. Romana odrzuca wezwanie i bronić się przyrzeka. Wyprawa do Gallicyi i Portugallii zbliża się do końca: wojska z tyłu ciągnące już przysły do Valladolid, gdy czoło daleko naprzód postąpiło. M. Ney i G. Junot wspólnie działać będą na zachodzie.

HAMBURG d. 30 marca (: z Hambr. i Berlin :) Król westfalski wyrokiem swoim d. 14. rozkazał wyciągnąć linią celników od Renu do Elby między Holandją a swoim państwem dla zamknięcia lądu w tej stronie towarom podeyrzanym—Podatki w Westfalii nowym sposobem są urządzone: pogłówne płacą wszyscy dorośli od lat 16 do 60 w stosunku do majątku, obywatele podzieleni są na 8. klas, z najwyższej każdy płaci po 16 franków, z najniższej po 2 franki: osobny jest podatek od dochodu po 2 procenta—W Hanowerze ma być założone biuro poczty wojska fr; w Lüneburgu ma być szpital fr. Urzędnicy Hanowerscy obowiązani wykonać przysięgę wierności, którzyby tego nie dopełnili tracą miejsca—Podług nowej formy na podobieństwo Paryżkiej Król będzie komunikował się z ministrami przez auditorów rady stanu; każdy z nich co dni 15 powiezie depesze do Paryża.

Anglicy odebrali wiadomość z Ameryki od Admirala Cochran o podbiciu osady fr: Guadalupy. D. 28 stycznia jeden oddział wojska ang, wylądował w stronie północnej tej wyspy, a drugi w stronie południowej. D. 3 lutego zaszła walna rozprawa z całą potęgą wodza fr: Ernouf, w której, iak powiadaia anglicy, niestracili więcej nad 52 zabitych i 250 ranionych. D. 5 nastąpiła kapitulacya, przez którą nazajutrz poddały się anglikom obie części Guadalupy i wyspa Martin, a załoga fr ma być odwieziona do Francyi—Jeszcze nie ogłoszono traktatu, który został podpisany d. 16 marca między pełnomocnikami Ludwika i Napoleona. Wyrok Imperatora fr: roku 1808 września 16 przyjęty był za zasadę negocyacyi. Odstąpiła Holandya Zelandyi i Brabancyi, a zyskuje na to miejsce W. Xięstwo Bergu i Kliwii. Francya nie będzie zamykać swoich granic towarom osadowym z Holandyi idącym, ani utrzymywać swoich celników na brzegach hollenderskich. Batawowie obowiązują się wystawić znaczną siłę dla zatamowania handlu zakazanego.

Z Anglii przez Szwecyą z Kopenhagi przychodzi wiadomość że w Londynie barzo życzą pokoiu i że spodziewają się iż on tego lata będzie przywrócony i traktat podpisany. Wiadomości z Holandyi potwierdzają nowinę o przybyciu z Calais do Dover officerów austriackiego i francuzkiego z depeszami do angielskich ministrów. W Parlamencie wniesiono zarzut przeciwko ministrom przez gazety Paryżkie uczyniony, za co przystąpić nie chcieli do negocyacyi, kiedy francuzi po za-

wartym pokoju wiedeńskim do niej wzywali: opozycya przedsięwzięła silnie popierać to wniesienie. Lud ang. życzy pokoiu, i iedną pogłoska o nim zdolna jest zawsze podnieść papiery bankowe. Minister ausr spraw zagranicznych Metternich, ma należeć do wielkich układów w Paryżu: czynności departamentu jego tak są sekretne, że w Wiedniu niepowierzano nikomu zastępstwa w ministerium tylko oycu Graffowi Metternich wysłużonemu weteranowi. Ten minister już przejechał Strazburg; mówią iż wszelkie jest podobieństwo że się uda do Londynu na przekonanie ministrów, że żadney mieć niepowinni nadziei zapalenia wojny na lądzie po tak ściśłym połączeniu się Austrii z Francją. Wszakże ministrowie ang. głoszą, że niema i teraz innej propozycyi, tylko o wymianę ieńców, a drudzy wnoszą że tylko doniesiono o przeznaczeniu Hannowéru. W krótkce w Frankforcie mają zebrać się posłowie wszystkich Królów i Xiążąt wchodzących do związku Reńskiego, mówią o bliskim seymie tam odprawić się mającym względem interessów niemieckich. W. Xże Frankfurtski prymas Rzeszy wydał pismo pod tytułem " O pokoju Kościoła w państwach związku Reńskiego ",

Posel Francuzki iedzie do Kopenhagi i Sztokolmu. Baron Oxenstirne będzie sprawował interessa Szwecyi u dworu duńskiego. Ostatnie to państwo ściśle wykonywa systemma lądowe: niedawno w Teningen przytrzymano 3 okręty noszące flagę Amerii wszystkie skonfiskowane zostały: pod Corsoer zatrzymano 5 okrętów kupieckich i ludem duńskim osadzono—Szwecya postanowiła przedać wszystkie dobra narodowe na zasilenie skarbu publicznego. Karol 13 mianował królewicza następcę tronu naczelnikiem Leybgwardyi. Stany szwedzkie uchwały wolność druku zupełną. Król utwierdzając to prawo przełożył, że pewne ograniczenia powinny być wprowadzone. Dwa narody sąsiedzkie traktatem połączone odnoszą już niewyrachowane korzyści; poddani iednego królestwa i drugiego znajdują wielorakie korzyści mogąc przenosić się, osiadać, handlować wzajemnie bez żadney przeszkody—Wojska fr: wyciągnęły prawie ze wszystkim z Bawaryi i Szwabii: w obydwuch krajach nie zostaje więcej nad 40 t. Sztab główny M. Masseny Xcia Eslingen wyciągnął z Dusseldorf do Holandyi—Z Rzymu przyszła wiadomość że wprowadzająca się tam konskrypcya tak przeraziła umysły, że młodzież nagle przedsięwzięła wchodzić w szlubne związki: iednego dnia 19 lutego w iednym Rzymie zaślubiło się par 26. Tamże jest pogłoska że w stolicy apostolskiej znajduje się istotnie głowa niewidzialna kościoła.

WARSZAWA d. 7 kwietnia. (Z Warsz: Pozn: Hmbr:) Fryderyk August rozkazał sporządzić księgi ludności w całym Xięstwie. Prezydenci miast, burmistrzowie, ławnicy obowiązani w tych księgach zapisać imię, nazwisko, miejsce urodzenia i pomieszkania, lata, stan, professyą, i religią, każdej osoby płci oboiej. Księgi iedne będą gminowe szczegulne, drugie departamentowe ogulne; w nich zapisują się wszelkie odmiany zachodzące; do nich urzędnicy aktów stanu cywilnego podają co 3 me-

nowo urodzonych zmarłych i zaszlubionych z dokładnem opisaniem. Przenaszanie się mieszkańców wolne i niczym mitrężone być nie może, lecz każdy nie może przenieść się do drugiej gminy, powiatu, lub departamentu bez świadectwa Prezydenta lub Woyty, Podprefekta i prefekta: przenoszący się wymazuje się z iednych Xiąg, zapisuje się do drugich, gdzie obiera mieszkanie. Te świadectwa niczym trudnione być nie powinny. Ludzie zagraniczni bez wszelkiej trudności mają być zapisywani w Xiędze gminy, w której osiadają. Nikt bez pasportu opuszczać nie może swojego mieszkania i podróży odbywać. Nikt przyjąć nie może nikogo, jeżeliby nie miał świadectwa lub pasportu, jeżeliby taki się okazał, natychmiast ma być aresztowanym i po examinie do właściwej gminy odesłanym pod strażą. Przeprowadzający niniejszą ustawę będą karani winą pieniężną i więzieniem. Prezydent, burmistrz, woyt, podprefekt i prefekt odpowiadają za strudnienie świadectwa, za nie porządne Xiąg utrzymywanie, i za nieimanie włóczęgów. Przyymujący do domu bezpasportnych lub bez świadectwa, i nie donoszący burmistrzowi lub woytowi, odpowiada za te przestępstwo, niebiorący świadectwa ulega ukaraniu. Pieniądze z tych win zebrane obracają się na dobro ogulne powiatu—Innym wyrokiem d. 20 marca król ogłosił przebaczenie dla wszystkich zbiegów, którzyby do chorągwi powrócić chcieli; a nawet rozkazał komendantom uwalniać ich od służby tymczasowie z obowiązkiem stawienia się w szeregu gdy będą powołani—W tych dniach z paradą żalosną pogrzebiono ciało s. p. Downarowicza pólkownika 100 pułku piechoty: on pierwszy z G. Dąbrowskim i s. p. Tremą wszedł do zawiązku legionów we Włoszech: był na wielu bitwach na obcej i na oyczystej ziemi, wszędzie mężnie stawiał się, i z ran odniesionych życia dokonał.

W Gallicyi odbywają się uroczystości zawieszenia orłów narodowych na miejscu fr. Cały ten kraj dzielą teraz na 4ry departamenta, 40 powiatów i gmin 26. Sądy pokoju wszędzie będą zaprowadzone—Dnia 25 miasto Gdańsk sprawiło wielką ucztę i rozmaite weselości z powodu zaszlubienia się Napoleona z Ludwiką: również wojska francuskie polskie i sprzymierzone obchodziły wiadomość o tym związku

INSBRUCK d. 12 marca. Kładniemy odezwę Hoffera przed śmiercią do Tyrolczyków wydaną i tu ogłoszoną. Współobywatele! pisze Hoffer, słuchajcie mnie wszyscy którzy mnie znaliście i których ja do zbrodni moich wpłatałem. U drzwi wieczności, nim przejdę na świat nieznaomy nadgrody lub kary, do was przemawiam święte prawdy: z tego śmierci teatru na którym ja stoję, nikt fałszywie nie mówił. Zbrodnia najokropniejsza, jaką tylko poddany może popełnić przeciwko swojemu Monarsze, jak ołów gniecie duszę moją: szczególniej czynności moje od 1 sierpnia uciskają. Odezwa moja pod dniem 4tym sierpnia tajemnie rzucona i po wszystkich powiatach rozniesiona ściągnęła na was okropne klęski; mnie wystawie w całej okropności przeprawę do wieczności. Już widzę srogięgo sędziego, gotowego mię pytać o rachunek z moich czynności. Na bramie, przez którą

Za pozwoleniem Cenzury Wileń:—W Drukarni Redakcyi—Jutro nadzwyczajny DODATEK

mam przechodzić widzę gorejące płomieniem te okropne słowa „Co zrobiłeś i dla czego?“. Polegli z mojej przyczyny domagają się o życie; tłumy żon dzieci i siostr z iękiem wołają „oddaj nam mężów, ojców i braci! Widzę płomienie, chłone domy i majątki wielu rodzin: przytym okropnym widoku głos przeraźliwy „to jest twoje dzieło“ mnie udęcza. Znam winę moją, przepraszam was za wszelkie zło, i wszystkie nieszczęścia, których byłem sprawcą. Błagam was, pamiętajcie na wasze powinności, nigdy niezapalajcie pochodni buntu. Religia, moralność, próżne były u mnie słowa, klóremi was łudziłem; arcy niesprawiedliwie czyniłem, bo religia nakazuje posłuszeństwo dla każdej władzy; moralność chce porządku w każdej okoliczności; prawo mówi wyraźnie że wszelka własność jest święta, i nikt nie nikomu gwałtem wydierać nie może. Ja postępowałem przeciwko religii moralności i prawu: interes prywatny, a nie dobro powszechne, uwiodł nas przeciwko Bogu, Monarsze i oyczyźnie. Przenikniony żalem że gnam was ze łzami i zaklinam, ażebyście nie myśleli o rokoszu; bo Opatrzność dała i odbiera Monarchów oraz rządzi państwami. Już mi niewolno błagać naszego dobrego Króla o przebaczenie, lecz wy to możecie i powinniście uczynić: bądźcie odtąd jego najwierniejszymi, iak tym wasi przodkowie słyną w historyi. Przechodzę do wieczności z tą poćiechą, iż wy ulżycie moich występku słuchając tego napomnienia. Czekam zaślony śmierci; już ona mnie porywa, przebaczone mnie, a wykrzykujcie niech żyje Maksymilian“.

WILNO 8 Kwietnia. Gdy nauka sztuki bydlęco lekarskiej istotnej dla kraju, ustanowiona w Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie niemogła jeszcze być dotąd opatrzoną w zakłady obszerne i kosztowne dla zaprowadzenia praktycznego w tym rodzaju szpitala; Professor chcąc i uczniom w praktyce okazać zastosowanie teorii przez się dawaney, i pożytki dla kraju z tej nauki przybliżyć, przedsięwziął tym czasową praktykę sztuki bydlęco lekarskiej zaprowadzić, przeznaczając czas pewny na radzenie chorym zwierzętom domowym, któreby od kogokolwiek były przyprowadzone. Rząd Uniwersytetu zaprowadzenie to znajdując pożytecznym i odpowiednim dobru publicznemu, uczynił ze swojej strony urządzenie, któreby uskutecznienie jego ułatwiło, i postanowił uwiadomić Obywatelów—Iż wszyscy którzyby chcieli zaradzenia w zdarzonych chorobach zwierząt domowych, mogą przysłać też zwierzęta do domu Uniwersytetu pod Nrm 6m na zamkowej ulicy, o godzinie 10tej z rana każdego dnia, wyjąwszy dni niedzielne, szrodowe, i świąteczne, gdzie pod dozorem professor stan zwierzęcia będzie wyexaminowany, sposoby ratowania podany i operacye, gdy się okażą potrzebne, będą zrobione bez opłaty żadney, a właściciele będą obowiązani tylko opłacić lekarstwo, gdy będą chcieli aby były dawane, w krótkie zaś gdy się opatrzą stajnie w tymże domu, będą przyjmowane konie chore wyjąwszy dostarczenie żywności i kosztu na lekarstwa, które do właściciela należeć będą.

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 10. Kwietnia V. S. ROKU 1810.

WITEBSK dnia 26 marca. Dzień 12 teraźniejszego miesiąca, pamiętnym na zawsze zostanie w dziejach miasta i Gubernii Witebskiej: w dniu tym obchodziły władze tutejsze i licznie zebrane obywatelstwo dwoistą, a dla serc obywatelskich nader czułą pamiątkę, Wstąpienia na Tron JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, i nadesłania dla obywateli tej Gubernii uroczystego Imperatorskiego Dyploma, poświadczającego o wierności Szlachty Gubernii Witebskiej Tronowi znamienicie okazanej, tudzież o ochoczym i porządnym dopełnieniu formowanej w tej Gubernii, w 1806 Roku, Milicyi krajowej.

W tym dniu poświęconym na uświetnienie tych dwóych uroczystych pamiątek, i dwoistego obchodu, według wydanego i ogłoszonego pierwiej kilku dniami Programma, ie-szcze o godzinie 8mej z rana, licznie zebrane pod czas kontraktów tutejszych, i dla tego aktu przybyłe obywatelstwo wraz z wielu Powiatowemi władzami i Naczelnikami powiatów urzędowie od JWW. Gubernatora i Gubernskiego Marszałka na ten akt zaproszonymi, zebrało się do domu Dworzańskiego, gdzie oczekując przybycia JW. zastępcy Gubernskiego Marszałka (gdyż sam JW. Hrabia Borch Marszałek Gubernii Witebskiej, z powodu niezdrowia swojego, na tej uroczystości znajdować się nie mógł) winszowali sobie wzajemnie i tak dobrego MONARCHY, i łaski od Niego, w uroczystym podziękowaniu, i urzędowem Dyplomacie tak znakomicie obywatelstwu tej Gubernii okazanej.

O godzinie 9tej przybył JW. Hieronim Milkiewicz, Witebski powiatowy i zastępujący Gubernskiego Marszałka kolleski Sowietnik, i orderu S. Anny 2giey klasy kawaler. Po przywitaniu jego przez obywateli, i po złożeniu mu krótkich, iako Naczelnikowi obywatelstwa, powinszowań, z okazji tej świetnej uroczystości, udał się wnet JW. Marszałek, z przybyłemi licznie Marszałkami Powiatowemi, i Deputatami tak wywodowemi, iako też Likwidacyjnemi, poprzedzając liczne grono obywateli, do JW. Pawła Sumarokowa Gubernatora Witebskiego, aktualnego stanu Konsyliarza. Tam ten czci godny mąż, iako Naczelnik Gubernii, tłumacząc uczucia obywatelskie, w krótkich wyrazach, dał poznać szanownemu Rządcy, iak obywatele wielbią, szanują, i kochają swego MONARCHE! i iak mocne, mają do tego powody! oraz, iak wiele winszować należy Łaski MONARSZEY zarządzającemu temi obywatelami, którym NAYJASNIEYSZY PAN tak świetnie raczy dziękować i ukontentowanie swoje oświadczać.

Po zabawieniu przez godzinę u JW. Gubernatora, i po zebraniu się wszystkich władz Rządowych, Cywilnych i Woyskowych: we wszelkiey przyzwoitey tej Uroczystości parady, ruszyło całe zgromadzenie w poiazdach (z przyczyny mocney niepogody) Jechał najpierw JW. zastępca Gubernskiego Marszałka, otoczony JWW. Gubernatorem i Vice-Gubernatorem, oraz Sekretarzem Dworzaństwa, assystował zaś tym Naczelnikom Gubernii, cały oddział Policyiny, z Pikinierami do komendy Policyi należącemi, porządnie uzbrojionemi. Następnie iechali JWW. Powiatow drugich Marszałkowie, Podkomorzowie, Chorążowie, i obóycha wydziałów Deputaci. Daley władze woyskowe i cywilne. Następnie całe Grono zebranego obywatelstwa, a zamykały paradę, Magistrat miasta, Kupcy i Mieszczanie.

W takim porządku przybyli do domu Dworzańskiego o godzinie 11tej: odezwały się natychmiast trąby, kotły, i muzyka mieyska; a cechy z chorągwiemi, już czekały u bramy domu, i chorągwie swoje przed tą paradą schyliły.

W prowadził zatem JW. Marszałek JWW. Gubernatora i Vice-Gubernatora, i wskazał im pierwsze mieysca: po zaięciu podobnie mieysca przez samego JW. zastępcę Gubernskiego Marszałka, i Marszałków powiatowych, tudzież Deputatów, oraz dalszych władz i obywateli, przyniesione zostało, na axamitnym, purpurowym złotem haftowanym pulpicie Dyplomma Monarsze, na pargaminie pisane, z wielką pieczęcią Państwa, przez NAYJASNIEYSZEGO IMPERATORA własnoręcznie podpisane, w którym IMPERATOR JEGOMOSC czule i uroczyste dziękuje obywatelstwu tej Gubernii, za liczne Jego dowody wierności, i poświęcenia się Tronowi a szczególniej za ochocze i porządne dopełnienie Milicyi krajowej z tej Gubernii w roku 1806 urządzoney i tę swoją wdzięczność i ukontentowanie, w Imieniu Oyczyzny, dla wiecznej pamiątki, przez uroczyste Dyplomma obywatelom Gubernii Witebskiej przesyła.

Po przyniesieniu tego Dyplomatu JW. Gubernator w krótkiej, lecz pełnej mocnych i dobitnych wyrazów, przemowie oświadczył obywatelstwu iak wielkie to dla Niego jest ukontentowanie że za czasów rządzenia Jego tą Gubernią NAYJASNIEYSZY NASZ PAN tylu łaskami, tylu dowodami swojej przychylności osypuje Gubernią Witebską, a szczególniej i najsławniej obdarza teraźniejszą oznaką swojej wdzięczności przez nadesłane Dyplomma, które tak znakomicie odznacza gorliwość obywatelską, i wiecznym Jey pomnikiem zostanie: że ma sobie za chlubę bydź Rządcą tej Gubernii: że nakoniec obrawszy dzień dzisiejszy,

iako dzień wstąpienia na Tron NAYIASNIEY-SZEGO MONARCHY, na obchod tej świetney pamiątki winszuie i dnia tego i pamiątki, i daru Monarchy i sobie i obywatelstwu, i że wzajemnie wszyscy będąc ukontentowani, i wzajemnie sobie winszując, nie mogą i większey nieiako ważności dodać temu świetnemu darowi i wdzięczność swoją lepiej okazać, iak niosąc to Dyplomma do DOMU PANA Zastępow, gdzie one u Ołtarza Jego złożywszy, i poświęciwszy dwoiaką każdy wzbudzony podbudką, nieść będzie gorliwe modły, za przedłużenie życia i szczęśliwe Panowanie Tego Dobrego MONARCHY, który stając się najlepszym oycem poddanych, słusznie zasługuie mieć nayprzysiężniejsze i nayposłuszniejsze dzieci.

Po takowey Przemowie JW. Gubernatora: cała parada, w podobnym iak wyżej porządku, tylko z dodatkiem, iż cechy i muzyka paradę poprzedzały, ruszyła do Cerkwi Soborney Greko-Rossyyskiej: Dyplomma zaś, w Urzędowey wielkiej Karecie, wiezione było przez zastępcę Guberskiego Marszałka i JWW Gubernatora i vice Gubernatora, oraz Sekretarza Dworzeństwa a przy Jego wnoszeniu i wynoszeniu z Karety; zawsze Gubernski Marszałek wsrzedzinie; a po bokach Jego JWW. Gubernator i Vice-Gubernator to Dyplomma na pulpicie, nieśli, poprzedzani od władz różnych, Marszałkow i Deputatów.

Za przybyciem do Cerkwi Soborney, wielka Msza, w obrządku ceremonialnym, śpiewaną była przez JW. JX. Archimandrytę Monastyru Markowskiego w Assystencyi Proto-Prezbitera, Prezbiterów, i Czerńców; po której przeczytane zostało w Głos Dyplomma MONARSZE przez Sekretarza Dworzeństwa, nastąpiły więc śpiewy i Modlitwy, za zdrowie i pomyślność IEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, a po nich Kazanie przez IX. Proto-Prezbitera; z Temy z Słów S. Pawła wyjętej, „Boga bójcie się i Cesarza czcicie, „ Po czym cała Parada udała się w powyżey wypisanym porządku, do Kościoła XX. Jezuitów.

Tam za złożeniem na osobnym stoliku, westrzedzinie Kościoła, wspomnionego Dyplomma, po zajęciu miysc przez władzę i Duchowieńs w., JX. Perkowski Prefekt Szkół XX. Jezuitów, w Kazaniu swoim, pełnym ważnych myśli, i stosownym do okoliczności, złożył Dziękczynienie Stwórcy za tak dobrego MONARCHE i oddał Hołd Tronowi i Osobie IEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, za tyle łask dla ludow iego, a szczegulniey tej Gubernii, wyświadczonych; wezwał obywateli do podwoienia gorliwości w służeniu MONARSZE i Oyczyźnie, a nakoniec winszował Obywatelom, ich Naczelnikom, i szczegulnie JW. Gubernatorowi, otrzymanego dla tej Gubernii Dyplomma, w którym IMPERATOR, tak uroczyscie, Szlachcie tej Gubernii oświadczył swoje z niey ukontentowanie: zakończył natomiast JX. Perkowski, uwielbiając JW. Gubernatora; iż iego styr mądry tak wiele dobrodzieystw MONARSZYCH tej Gubernii przyniosł i zaprosił wszystkich do składania Dzięk Naywyższemu za tyle na tęż Gubernią spływających dobrodzieystw; i za pomyślność IEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Po przeczytaniu, tak iak w Soborney Cerkwi, Dyplominatu MONARSZEGO, i po za into-

nowaniu przez JX. Prowincjała XX. Jezuitów (unyslnie na ten Akt przybyłego) TE DEUM: które muzyka Kościelna należycie exekwowała: całe Zgromadzenie, w podobnym iak pierwiefy porządku, wróciło do Domu Dworzeńskiego: gdzie za złożeniem na stole Izby Dworzeńskiej, tylekroć pomienionego Dyplomma, JW. Zastępca Guberskiego, Marszałek Milkiewicz miał stosowną do okoliczności mowę: którą starał się przekonać, i przekonał Obywatelstwo: iż tak wysoka oznaka łaski MONARSZEY iak czyni wiele honoru i obywatelstwu i Rządcey Gubernii, i iemu iako Naczelnikowi obywatelstwa, tak nowe daje powody do służenia z zapalem Temu MONARSZEY, który zdaie się być iedynie zrodzonym do uszczęśliwienia Ludow pod Jego obszernym Panowaniem zostających; że szczegulnie Gubernia Witebska za szczęśliwą siebie poczytywać powinna, iż tak uroczyscie ma poświadczoną przez najlepszego z Monarchow swoją gorliwość; że ten Pomnik łaski MONARSZEY, Jego pamięci, dobroci, ukontentowania, i nawet wdzięczności, zachowany być powinien z pilnością w Archiwum Szlacheckim Gubernii Witebskiej, aby naydalsi Potomkowie mogły przesyłać dalekim Pokoleniom to zdarzenie, w którym Gubernia Witebska zyskała chlubne zaświadczenie samego MONARCHY, o całkowitym iey Szlachty poświęceniu się Tronowi i Oyczyźnie: że teraz przytomni tej uroczystości, naywięcey mają powodów wykrzykać z mnogimi ludy, „niech żyie naydłuższe lata Nayłaskawszy i najlepszey ALEXANDER PIERWSZY IMPERATOR Wszech Rossyi“ Całe zgromadzenie, odpowiednie w uczuciach swemu Naczelnikowi, potrzykrotnie powtórzyło „Niech żyie IMPERATOR“ Po czym udano się do domu klubowey, gdzie się zwykła zbierała Szlachta tuteysza dla zabaw publicznych i załatwiania interessów Kontraktowych, tam po wspaniałym śniadaniu, nastąpił wielki obiad ze składki Obywatelstwa dany na osob kilkaset, za biletami, około godziny piątey po południu, spełniono z zapalem Toast „Niech naydłużey żyie, i naydłużey z pomyślnością nad nami panuie Naylepszy i Nayłaskawszy z Monarchow ALEXANDER PIERWSZY“ Trąby i kotły powtórzyły ten odgłos wżywym ukontentowaniu winszowano sobie wzajemnie tej Uroczystości, i powtórzono wspomniony Toast przed popiersiem IEGO IMPERATORSKIEY MOSCI wspaniale uwieczonym, i przy assystencyi oddziału Policynego, w sali klubowey wystawionym. Nastąpił o godzinie 7mej wieczorney Spektakl, w którym przy oświeceniu (z okazji tej Uroczystości) całego Teatru; stosowne wystawiono Transparenca i Illuminacje.

O godzinie 10tej w wieczor dane były, kosztem szlachty w domu klubowym wspaniałe assamble; które zaszczytyły przytomnością swoją nietylko Damy w mieście znaydujące się, lecz z Prowincyi w mnogiej liczbie przybyłe. Bal takowy, w całej świetności dniowi temu odpowiedney dany, ciągnął się do godziny 4tej ranney, a ukontentowanie tak dalece wszystkich Męszczyn i Dam zajmowało, że niepostrzegali ubiegłego czasu, i zdawało się widzieć dzieci iednego Oycy z iego pochwał i dobrodzieystw im okazanych, wspólnie cieszących się.

przyszedła do Compiègne: w Soissons była spotkana przez Napoleona, który wsiadł do niej po jazdu. Dnia 25 Marcia przyszedł do Paryża: piszą z Wiednia, że i Franciszek 2. oraz AX. Karol tamże przyjadą: mówią o ożenieniu AX: Jana. Paryżanie mówią że szlub cywilny odprawia się d. 31 W. S. Cloud, a duchowny 1 kwietnia i że działa roztawione wystrzałami przeniosą tę wiadomość do Wiednia; z tej zaś stolicy piszą że d. 29 obchodzono u dworu akt weselny. Posel Otto oddał Cesarzowej list własnoręczny Napoleona i Ludwika w Compiègne. Holandia obowiązała się wybudować 8 okrętów liniowych i 100 płaskich statków, oraz utrzymywać 6. t. francuzów aż do pokoju z Anglią. Munster ma być wcielony do Hollandyi—Z Cadix wyszło 12 okrętów do Port Mañon w Minorce—Admiral Saumarez z flotą od 20 okrętów ma płynąć na morze północne.

WILNO 10 Marca. W Uniwersytecie Imper Wileń mają się robić sale i gabinety na Anatomia zwierzęcą i ludzką w budowie obszernej, na to Ukazem Monarszym przeznaczony, na którą fabrykę kosztu wyrachowane ze wszelkim robotnikiem i materiałem całym, wynoszą sumę rubli 27295 kop: 61 srebr: iakowey roboty całej uskutecznienie i zupełne zakończenie, zamierzając do dnia 1. Sierpnia 1812. roku, postanowiono oddać przez licytację publiczną temu, kto się za mniejszą sumę całej roboty podejmie. Termina licytacji przeznaczają się: pierwszy dnia 13. drugi dnia 20, trzeci i ostatni dnia 25. Kwietnia teraźniejszego na sessyi Rządu Uniwersytetu o godzinie 6. z południa odbywać się mającej, wszyscy iakowey fabryki podjąć się życzący, mogą każdego czasu widzieć plany i opisanie całej roboty w kancelaryi Uniwersytetu, i na miejscu będą mieli okazaną budowę, która to fabryka ma być prowadzona. Przystępujący zaś do licytacji mają złożyć ewikcyą prawną, waloru 15,000 rubli srebrnych, i okazać, że się podobnemi fabrykami zajmowali.

5 Folwark Szymkowczyzna czyli Polipnica w pólce Oszmian: leżący, dziedzictwa WW Stanisława i Tomasza Dowgirdow Stolnik: Oszmian: wyprzedany pierwiej przez W Stanisława Dowgirda bratu Tomaszowi Dowgirdowi, a od tegoż za prawem wieczysto przedawnym przyznany w Depar. 2gim aktorstwem jest WW Franciszka z Anny Rewkowskich Straż: Wilkom: aże summa z wyprzedazy tegoż folwarku W. Stanisławowi Dowgirdowi należała, i tabellą do opłacenia WW. Rewkowskiem przez W. z Tomasza Dowgirda podana, na której dla wierzyteli W. Stanisława Dowgirda oparta prawem jest ewikcyą, iakoteż równie dla wierzyteli W. Tomasza Dowgirda—Przeto WW Rewkowscy uwiadomiali Publiczność przez Gazety, aby każdy wierzytel WW Dowgirdow z inskrypcjami sobie służącemi, a osobliwie o W Stanisława Dowgirda należącemi iawili się na kontrakta Lidzkie na dzień 11 kwietnia, którym sam W Stanisław Dowgird zapłacić obowiązany się, a jeżeliby wierzyteli nieodebrali swej należności, wówczas WW Rewkowscy z summy u siebie będącej opłacić zostaną obowiązani lub prze mienią inskrypcyi.

Franciszek Rewkowski Straż: Wilkom:

3 Sąd Ziemski Wileński Dekretem dnia 29. marca 1810 roku pod stannością W JPana Juliana Dworzeckiego Rotmistrza i jego niektórych kredytorow oraz pretensorow (w skutek Remisy 2go Depar: Sądu Głó Litt: Wileń: zaszły) ogłoszonym, iako w sprawie konkursowej zbierania się do funduszow tegoż W Dworzeckiego pretensorow, sub a missione cause decydował komportacyą wszelkich obligow kart wexlow inskrypcyi kontraktow, umow i pod różnym nazwaniem transaktow do kancelaryi aktowej Ziemskiej Wileń: na dzień 1szy Xbra roku teraz bieżącego na wszystkich stawiających i niestawiających z iakiegokolwiek źródła do majątku W. Juliana Dworzeckiego pretensye uraszać mogących kredytorach i pretensorach, żeby więc ciż wszyscy pretensorowie o zaszłym wyroku zawiadomieni będąc, ony pod upadkiem swych pretensyi zaszkodzili i do oblikwidacyi przed Sądem Ziem: Wileń: stawiali; niniejsza do kuryera Litt: podaje się trzykrotna awizacya.

3 Dekretem Sądu Ziemskiego Wileń: dnia 10 marca 1810 roku między wierzyteli zeszłego Tomasza

został komportacyą wszelkich Dokumentow do kancelaryi Ziem: Wileń: po dzień 1. gbra Ru teraźniejszego sub a missione Cause uskutecznie się powinna na wszystkich stawiających i niestawiających kredytorach i pretensorach z iakiegokolwiek źródła do majątku zeszłego Tomasza Pietrzkiewicza pretensie mieć mogących: żeby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie Tomasza Pietrzkiewicza i jego Syna Antoniego o zaszłym wyroku byli zawiadomieni ony uskuteczni i do oblikwidacyi w Sądzie Ziem: Wileń: stawiali; niniejsza trzykrotna podaje się awizacya do kuryera litewskiego.

1 Nizey na podpisaniu wyrażony ogłaszam a mianowicie kredytorom zeszłego Karola Suchodolca, iż poimienionego Suchodolca fundusz z 15,000 złotych składający się, jest w ręku moim w gotowiznę lub w ziemi a to z powodu kupienia sześciu dymow w powiecie słonimskim w Olszewskiej parafii we wsi wspólnej Sowinia położonych od dwóch braci zmarłego, Vincentego i Jana Suchodolcow za sumę czterdzieście pięć tysięcy zł: nad szacunek wartości ziemi wynoszącą z racyi przyległości do dobr uwiadamiącego Pieski zwanych—Po wypłaceniu dwóm braciom zmarłego, po kilka-miesięcznym zeysciu matki dożywniczkii Suchodolcow, gdy też część z summy czyli też wsi do użytku kredytorow należy, niechając zatrzymywać satysfakcyi, a umówiwszy się wspólnie z bratem onego rodzonym Janem Suchodolcem kapitanem byłych wóysk polk: jedynym sukcesorem i pretensorem do masy za poczynione swemu bratu kredyty: aby więc wszyscy kredytorowie nieraz rzeczzonego Karola Suchodolca dla ułożenia się między sobą iak mają dzielić masę pozostałego majątku na dzień 15 miesiąca maja 1810 roku do miasta Słoniwa zjechać się racyli oto czyni się uwiadomienie.

W. Pusłowski A. S. Mar: Słk:

1 Od Generała Maiora Langajmającego kwaterę na przeciw Hauptwachu w domu Frydryka Meiera, pod Nrem 323 uwiadamia się że z przyczyny wyjazdu jego z Wilna wyprzedają się od niego w tymże domu na Kwaterze różne meble i inne rzeczy. Żądający kupić pomienione meble i rzeczy, mogą widzieć one każdego dnia z rana od dziewiątej do dwunastej godziny.

5 Folwark Narwidziński o mil 9 od Wilna, półtorey od Olkienika 2 od Oeran położony, mający wysiewu żyta beczek 25, w miarę tego terzynie, z proporcjonalną roboczną, wygodnym pomieszkaniem, zabudowaniem gospodarskim—Oraz Folwark Rotnica na gościńcu od Miercza idącym: o 6 mil od Grodna będący, 20 dymow rolniczych, młyn wielki, karcznię intratną mający, są do wypuszczenia w trzyletnią arędowną posesyą za roczną z góry opłatę, ktoby sobie życzył niech się zgłosi do mieszkającego w kamienicy plebańskiej na 1szym piętrze na ulicy S. Jańskiej przeciwko ziegarni Akademickiej Witkowskiego.

5 Alexander i Agat z Brunowów Łabowscy instytutowier edukacyney pensyi w Wilnie, gdy dla zabaw około młodzi sobie powierzonej dostarczającego nie mieli czasu, do czynienia układow z kredytorami i debitorami swymi, przez wydaną w Ru 1810 apr: 2 tegoż Ru mca i dnia przed aktami Ziem: wileń: przyznana Plenipotencyą nizey wyrażonemu, nadali moc czynienia układow ze wszystkimi tak kredytorami iako też debitorami, nawet z wolnością kollokacyi wieczystey na domie ich dziedzicznym pod Nuem 733 w Wilnie sytuowanym 73775 rubli kop: 50 urzędownie taxowanym. O czym dając wiedzieć wszystkim z VV VVmi Łabowskiemi interesami mającym, że każdy układ czynić życzący może się widzieć każdego dnia od godziny 2giej do 8mej z mieszkającym w domu Deputata Dombrowskiego pod Nrem 60 na zaułku Bernardyńskim—Michał Grabowski Komornik wileński, Adwokat, subselewi, wileńskich.

5 Pałac JVV Alexandra Hrabii Chodkiewicza w mieście Wilnie na Zamkowej ulicy położony, ze wsią Markucianie o pół mili od Wilna na Popławach leżącą są do sprzedania, ktoby życzył, pałac z wsią razem, czy pojedynczo co z tego nabyć, w zwyczajnym ko-

traktowym około S. Jerzego, w czasie będzie to mógł u-
skutecznie traktując z Włp. Mateuszem Markiewiczem
Sędzią Grodz. Nowogr. plenipotentem w tymże pałacu w
tej porze mieszkającym.

2. Po nastaniu skutków dwukrotnie kurjerem list: 1809
Ru za numerami 71m 72m wyszłymi w Imperyum ogłoszo-
nych, Sąd ziemski Borysowski dekretem oczewistym
nie apelowanym febr 14 dnia teraźniejszego roku pre-
mulgowanym między dalszemi szczegółami, taxę i exdywi-
zją wszelkiego tytułu majątku, po zesłanym Rotmistrzowi
witepskiemu Danielu Leszczyńskiemu znajdującemu się, z
wyznaczeniem Urzędników, niemiędzy terminu reasumpcyi
pomienionego taxatorsko exdywizorskiego Sądu w mieście
Borysowie dnia 21 iunii roku idącego zadeterminowawszy,
trzeci raz kurjerem listu debitorów i pretensorów zesła-
go Rotmistrza Leszczyńskiego w różnych stronach za-
mieszkałych, aby sami, lub przez swych Plenipotentów,
do tegoż, Ziemskiego Borysowskiego Sądu w oznaczonym
terminie, pierwsi pod utratą czasu, drudzy własnego in-
teresu dla dowodzenia stawili się, zawiadomić nakazał—
Skutkiem czego kuralowowie w tymże Borysowskim
sądzie wyznaczeni, iżby żaden z nadmienionych debitorów
i pretensorów, niewiadomością złożyć się w następności nie
miał prawa, niniejszą awizacją trzeci ostateczny raz
ogłaszają.

3. Niżej podpisany Kurator i opiekun dla niemającego
wzroku Ignacego Wirpsy, oraz jego żony i nieletniego
potomstwa, wyrokiem sądu ziem. wileń: dodany, czytając
w kurjerze listu oświadczenie JW. Felicyana Radziszew-
skiej Marszałkowej, którym obwieszcza sukcesorów ze-
szłego Michała Wirpsy, iakoby ma dla nich w dniu
23 apryla teraź. roku zaliczać niejakie pieniądze za ma-
jałek Rubna przez nią ofiarujące się czując za powinność
ostrzedz JW. Radziszewską, że iako nabyła Rubna bez
żadnych pieniędzy sformowanego, nieprzynajmniej za prawne, w
czym rozpoczęty proceder przedsięwzięć popierać, i tak za-
dneysummy od JW. Radziszewskiej, na krzywdę sukcesorów
zeszłego Michała Wirpsy, przyjmować niebędzie; ostrze-
ga też publiczność: ażeby nikt nie wchodził z JW. Radzi-
szewskiemu w żadne układy, i kontrahencye, któreby się
miały ciągnąć do majątku Rubna i w nim znajdujących
się lasów towarowych, oraz ażeby nikt nie przyjmował Hi-
poteki na część lub całość tegoż majątku iako do JW.
Radziszewskiej nie należący—Franciszek Wirpsza Sędzia
były Głównego Sądu Gubern. mińskiego.

1. Dnia 8 kwietnia. Treść najwyższej potwierdzone-
go rozporządzenia ministra dzieł wewnętrznych względem
w puszczanie do Rosyji powracających z zagranicy—
Wszyscy, którzy bez opowiednie wyiechali za granicę
skoro zawiąują się w Tamożni granicznej, uważają się
za przybyłych do Rosyji, i chociażby tam ostatniego dnia
terminu przybyli, iuż to poczytać się niemoże za u-
chybienie. Tamożnia zaś nie pozwalając powracać dalej,
powinna o tym oznajmić naczelnikowi tej gubernii do
której na mieszkanie powraca. Gubernator przesyła ta-
kowemu należny pasport, a on obowiązany prezentować się
Gubernatorowi. Potym zaś wolno iemu żyć podług upo-
dobania, iak drudzy obywatele.

Gdy W. Lebedziow był prowiantmeyster 3mej
klasy rozwiniawszy z niżej podpisanym bez rzeczy process
w Grodz pttu wileń na ubarwienie onego (iak się słyszeć
dać) stara się o niejakie transakcyje, które w existencyi
nigdy menaydywały się, ztąd przeto iuż zaktcy zapisa-
wszy poddatą 1810 marca 3 w Grodzie wileń oświad-
czenie ogłasza nadio przed powszechnością aby każdy
wrazie iakiękolwiek tentacyjod W. Lebedziowa przeciwko
zaktemu był ostróżnym i nie dał się uwieść bowiem prze-
ciwnym postępkem narazi siebie na odpowiedź i prosty-
tucyą procederową.

Jan Horyrzoicy Tytularny Sowietnik.

1. Przez dekret remissyny Sądu Gł. 2go departa-
mentu List. Gubernii 16 decembra 1809, R. między WW.
Podkomorzycami Wygonowskimi a ich kredytorami i pre-
tensurami ferowany, na dopełnienie w dobrach Janopol,

Nieścioławicze, z ich wszelkimi własnościami w Poie:
Kobryńskim położonych, pomiędzy WWch Podkomorzy-
ców Wygonowskich działu wieczystego, i na usatysfak-
cyonowanie z tychże dóbr przez taxę doczesną; tak
antecessorskich iakoteż własnych tychże WWch Podko-
morzyców Wygonowskich pretensorów przez iednoczaso-
wą rozprawę wyznaczony in fundo rzeczonych dobr
mianowicie Janopola Sąd taxatorsko-exdywizorski dekre-
tem swoim dnia 14 Februaryi idącego 1810 Ru ocze-
wiście złożonym, przeznaczył nad pomienionemi dobra-
mi Administracyą, wymiar onych azatym mappy i sum-
mariuszu na granicę weryfikacyą wszelkich dokumentów
co do okazania masy majątku pod rozdział i konkurs za-
determinowanego ściągających się, też wszelkich obligow-
iustrocyow korespondencyow Dekretow tradycyow konwik-
cyow i dalszych tranzaktow masę i istotę Generalnie
wszystkich długow probować, lub nieczemność onych
wyjaśnić zdolnych, na WWch Podkomorzycach Wygo-
nowskich, i na wszystkich pretensorach komportacyą do
kancellaryi Grodzkiej Kobryńskiej dnia 15 Apryla 1810
Ru złożyć się powinna zadeterminował: w przyszłym czasie
rozprawy, z pretensorów i possessorów tradycyjnych wy-
powadzić Akta kalkulacyi i szkód weryfikacyi, do któ-
rych papierow potrzebnych komportacyą zemiarył,
terminu powtórny na zjazd Sądu swojego ztąd zaś na ocze-
wiście i ostateczne całej takowej sprawy rozsądzenie
i ukończenie, dzień pierwszy Iulii teraźniejszego 1810 R
zaznaczył: aże przez remissyny Sądu Gł. Dekret obwa-
rowanym jest upadek pretensyi na zdarzenie niestawa-
nia do Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego na rozprawę
którego bądźkolwiek pretensora i kredytora, dla unik-
nienia wieć od skutkow Ammissyi Sąd Taxatorsko Exdy-
wizorski wzywa do takowej iednoczasowej rozprawy na
termin powtórny i zbliżającego się odkładu wszystkich
generalnie Antecessorskich i własnych WW Podkomorzy-
ców Wygonowskich pretensorów z dowodami ich należności:
gdyż na przypadek którego niestanności ammissyą preten-
syi zapisze: w iakowym celu niniejsze urzędowe za-
wiadomienie i ostrzeżenie na trzykrotnie opublikowanie
do Gazety krajowej pod tytułem Kuriera List: podać.
Baftrimey Jazwinski Exdywizor Prezydujący.

Albin Dziekoński Exdywizor.

Tomasz Bogatko Exdywizor.

Jan Pinasewicz Deputat.

2. Od niżej pisącego się przed laty kilkunastu
użyłym był do interesu czynienia w Rydze z kupcami
umowy na drzewo towarne WnyP Wincenty Święcicki
były Sędzią pttu Borysowskiego któremu razem były po-
wierzone dwa Blankiety na zaciągnięcie kredytu na
forszus niżej pisącego się na kilkaset czerwonych zł
o czym rewers wydany od tegoż W Święcickiego pos-
wiadozą: lecz kiedy tenże W Święcicki Sędzia nieusute-
czniwszy powierzonego interesu Blankietow niezwrocił
a za zapomnieniem się o nie i rozpoczęciem procederu
odpowiada że nie wie gdzie się te Blankiety podziały,
zatym niżej podpisany dla bezpieczeństwa własnego a-
żeby użycie onych niewłaściwe przez zaginięcie nieprzy-
niosło szkodliwej tolei, w celu unieczemnienia onych do
Publiczney wiadomości takowe podać ostrzeżenie.
Hrabia Kazimierz Zawisza Generał Major woysk Ros-
syjskich orderow polskich Kawaler.

2. W mieście Guberskim Mińsku roku niniejszego
1810 na dniu 12 marca zszedł z tego swiata dobrych
przymiotów i urodzenia Antoni Stanisławowicz, zajmujący
się obowiązkami gubernera od lat dwóch i miesięcy kil-
ku w domu JW. Obuchowiczow prezydentow Depar-
tamentu drugiego Mińskiej gubernii. Gdy więc pozostała
bielizna i garderoba w niewielkiej ilości, Xiążki, oraz
reszta należności pensyi zaległej, jest własnością rodzeń-
stwa jego najbliższego ze krwi: zapraszają się ci aby z
słusznymi dowodami prostey linii po zesłanym, raczyli
przybyć sami lub przez plenipotentów prawnie umocowa-
nych do miasta Mińska w nayprętszym czasie, dla ode-
brania należności w pieniądzech i ruchomości zepsuciu
uległej—Szukający własności swojej za przybyciem udać
się mają do kamienicy Kisterow na wysokim rynku w
Mińsku położony 1810 mar: 20 w Mińsku.